

§ 238. Kurator bør påse, at den sagkyndiges opgaver afgrænses så nøjagtigt som muligt, herunder også i omkostningsmæssig henseende. Antagelse af forretningskyndig bistand vil navnlig kunne være påkrævet i de tilfælde, hvor boet fortsætter driften af en igangværende virksomhed.

Det foreslås, at skifteretten ikke længere skal fastsætte vederlaget til den sagkyndige. Dette er en ændring i forhold til lovens § 239, stk. 2, men da det efter lovforslaget alene er kurator, som antager den sagkyndige, er det naturligt, at den sagkyndiges regning sendes til kurator. Udfører en antaget sagkyndig opgaver, som må anses for en naturlig del af kurators arbejde, må skifteretten tage dette i betragtning ved fastsættelsen af kurators vederlag for boets behandling.

Stk. 2 erstatter den gældende bestemmelse i lovens § 110 om registrering og vurdering af boets aktiver.

Det foreslås, at den ubetingede pligt til at foretage vurdering af boets aktiver afskaffes. En sådan vurdering er ikke altid velbegrunder, f.eks. ikke, hvis det er klart, at et overbehæftet aktiv skal sælges på en tvangsauktion. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor det er åbenbart, at et aktiv må udlægges til skyldneren efter reglerne om undtagelse fra kreditorforfølgning.

Det foreslås endvidere, at skifteretten ikke længere skal udmelde registrerings- og vurderingsmænd. Disse antages efter forslaget af kurator. Af samme grunde som anført ovenfor foreslås det, at skifteretten ikke længere skal fastsætte vederlaget til registrerings- og vurderingsmænd.

Forslagets *stk. 3 og 4* svarer til de gældende regler i lovens § 115, stk. 2 og 3, idet der dog i forslagens *stk. 3* er tilføjet en pligt for kurator til på forhånd at underrette kreditorudvalget om påtænkte, særligt væsentlige dispositioner. Pligten svarer til den meddelelsespligt, som det beskikkede tilsyn under en betalingsstandsning er pålagt i forhold til et eventuelt kreditorudvalg, jf. lovens § 15, stk. 4. Den skærpede underretningsspligt ændrer ikke ved det forhold, at kurator er legitimeret til egenhændigt at træffe afgørelse om boets forhold.

Bestemmelsen tillægger ikke skifteretten nogen almindelig beføjelse til at godkende kurators dispositioner, men hvis kurator handler til skade for boet eller krænker nogens rettigheder, kan skifteretten som hidtil gribe ind, jf. herved den foreslåede § 127, som svarer til den gældende § 128.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.1, og til betænkningens side 42-43 og 55-57.

Til § 111

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter kurator som udgangspunkt skal være dækket af såvel en ansvars- som en kautionsforsikring, erstatter den nu gældende § 118, hvorefter der alene stilles krav om sikkerhed (»kaution«) for tab som følge af bobestyrerens uretmæssige dispositioner over boets aktiver.

Bestemmelsens *stk. 1* præciserer kravet om, at der skal tegnes en kautionsforsikring eller stilles anden tilsvarende sikkerhed. Det er skifteretten, der afgør sikkerhedens størrelse efter en konkret vurdering af boets aktiver. Skifteretten kan i denne forbindelse også fastsætte kautionsforsikringen til 0, således at kurator foreløbigt fritages for at stille sikkerhed for boets eventuelle tab.

Det bestemmes udtrykkeligt, at udgiften til kautionsforsikring afholdes som boudgift. Dette svarer til gældende praksis.

I *stk. 2* foreslås som noget nyt, at kurator tillige skal være dækket af en ansvarsforsikring. En sådan generel pligt til at tegne ansvarsforsikring gælder allerede for advokater efter de særlige regler herom i vedtægten for Det danske Advokatsamfund. Ved forslaget gøres det imidlertid til en udtrykkelig pligt for alle kuratorer. Har kurator i forvejen en almindelig ansvarsforsikring, der dækker vedkommendes ansvar som bobestyrer, skal der ikke tegnes en individuel forsikring for det enkelte bo.

Ansvarsforsikringens størrelse skal være tilstrækkelig til at kunne dække kurators eventuelle ansvar. Der kan efter omstændighederne være behov for at drøfte størrelsen ved valg af bostyre. Det påhviler imidlertid ikke skifteretten at gennemgå forsikringsbetingelserne.

Udgiften til ansvarsforsikring er boet uvedkommende, og også dette svarer til gældende praksis.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.1, og til betænkningens side 43 og 57.

Til § 112

Ind- og udsættelsesforretninger er efter de gældende regler i retsplejeloven henlagt til fogedretten.

Det foreslås som noget nyt, at skifteretten skal kunne forestå sådanne forretninger.

Skifterettens kompetence er afgrænset således, at den alene omfatter ind- og udsættelsesforretninger, der retter sig mod skyldneren eller, når skyldneren er en juridisk person, de personer, der efter konkurslovens § 105 kan tillægges samme processuelle stilling som en personlig skyldner, dvs. medlemmer af bestyrelse eller direktion, likvidator i et aktie- eller anpartsselskab, revisorer eller personer, der tidligere har beklædt et af de nævnte hverv. Kompetencen